

mellem Lager og Oplægger, men ogsaa navnlig fordi Beviset skal tjene som Omsætningsdokument; en fuldkommen nysigtig Angivelse kan imidlertid ikke ventes tilveiebragt, og Lagerbeviseets Betydning vil derfor i de fleste Tilfælde dog nærmest bero paa den personlige Tillid, Oplæggeren nyder, og en Angivelse af, hvem denne er, vil saaledes ikke findes overflødig. Hvad Værdiansættelsen angaaer, der ganske vist for Omsætningen er uden videre Betydning, vil denne være fornøden af Hensyn til Dokumentets Stempelplicht. At der i Paragraphen kun er omtalt Udstedelsen af eet Beviis er selvfølgelig ikke til Hindrer for at Oplæggeren enten fra Begyndelsen af eller senere, mod Tilbagelevering af det oprindelig udstedte Lagerbeviis, faaer flere Lagerbeviser meddelte, svarende til forskjellige Dele af de oplagte Varer, men Bestemmelsen herom saavel som Udtalelsen af Lagerbestyrelsens Forpligtelse i saa Henseende er antaget rettest at høre hjemme i Statutterne. Da Oprettelsen af Lagere, der modtage Varer til Opbevaring, ikke kræver Tilladelse, og der af saadanne Lagere selvfølgelig ogsaa kan udstedes en Art af Lagerbeviser som Modtagelsesbeviser for Varerne, er det paa Hensynligt, at der maa forbeholdes de Lagere, hvem de i Loven omtalte Begunstigelser meddeles, en egen udvortes Form for Lagerbeviserne, der ikke maa efterlignes, og som gjør de af dem udstedte, til Omsætning bestemte Dokumenter let kjendelige.

ad § 4.

Den Bestyrelsen paalagte Forpligtelse til ikke at udlevere Varerne uden mod Lagerbeviseets Tilbagelevering, danner, som ovenfor antydet, den egentlige Kjerne i Systemet, idet det er denne Forpligtelse, der, naar der haves tilstrækkelig Garanti for at den overholdes, gjør det muligt at lade Dokumentets Overdragelse træde istedetfor Varernes Overleverelse, der ellers efter den danske Ret er Betingelse for Eiendomsrettens Overførelse; det vil derfor ogsaa findes naturligt, at Lagerbestyrelsen er gjort ansvarlig for den Skade, der maatte flyde af, at Lagerbestyrelsen ikke holdt sig den i saa Henseende paalagte Forpligtelse efterrettelig. I det Lagerbestyrelsen er forpligtet til ifkun at udlevere Varerne mod Lager-

beviseets Tilbagelevering, er den paa den anden Side ikke ubetinget forpligtet til at tilbagelevere dem mod Tilbagelevering af Lagerbeviseet; det maa nemlig ansees for en Selvfølge, at et paa lovlig Maade nedlagt Forbud mod Varernes Udlevering, der vil være nødvendigt, naar Lagerbeviseet formenes at være kommet i urette Hænder, standser Varernes Udlevering, indtil den Retstvist, der opstaaer af Forsølgningen af det nedlagte Forbud, er ført til Ende. Overhovedet turde der her være Anledning til at bemærke, at ihvorvel Institutionen i adskillige Henseender danner en Undtagelse ligeoverfor Lovgivningens almindelige Bestemmelser, saa ere disse dog anvendelige paa alle de af samme opstaaende Retshold, der ikke bestemt falde ind under Undtagelsesreglerne, men en udtrykkelig Udtalelse heraf eller af nogen enkelt herhen hørende Sætning i Loven er ubeladt, fordi man har anseet Reglen som en Selvfølge og frygtet for ved Udtalelsen af nogen enkelt Sætning at aabne Mulighed for Slutninger, hvorved Anvendelsen af andre ikke mindre anvendelige Sætninger kunde ansees udelukket.

Forsaaavidt der i denne Paragraph er givet Lageret en vis Ret i de oplagte Varer, er Meningen hermed den at give en Fortrinnsret fremfor alle mulige, ogsaa ældre paa Varerne hæftende Forpligtelser. Hvorvidt Lageret foruden at kunne holde sig til Varerne ogsaa skal have personligt Drav til Oplæggeren, har man antaget rettest at burde overlade til Statutterne; det følger ifkun af Forskriften, saaledes som den er givet, at Lageret ialtsalbd ikke umiddelbart kan have noget personligt Drav paa den Ihænder af Lagerbeviseet, der ikke selv er Oplæggeren. Til at træffe særegne Bestemmelser angaaende Retsholdet mellem Lageret og Oplæggerne, hvilket Retshold i det Hele bliver at bedømme efter Retsholdningerne for Forvaringsforholdet, er der ikke fundet Anledning, idet Ordningen heraf kan overlades aldeles til Statutterne, uder at Lovgivningsmagtens Mellemkomst er fornøden, eftersom man vistnok tør gaae ud fra den Forudsætning, at Lagerne i deres egen Interesse ville tilbyde deres Kunder den Betryggelse, som maatte ansees tilstrækkelig.